

Strategie anul 2

anul universitar 2019 - 2020

*Atelier: conf. dr. arh. Mihai Ene
 asist. dr. arh. Andreea Maria Marinescu
 asist. dr. arh. Mariana Cârstoiu*

Principala preocupare a atelierului nostru pe parcursul celui de-al doilea an de studiu va fi trecerea treptată către o arhitectură cu un grad mai mare de complexitate. Cunoștințele și deprinderile acumulate în anul întâi nu vor fi abandonate, ci dimpotrivă, vor constitui fundația pe care se vor așeza firesc acumulările viitoare. Locuirea, în diversele ei forme, subiectul și pretextul recurent al întregului an, va fi cel mai important program de arhitectură studiat. Mai întâi în expresia sa individuală, apoi, în cel de-al doilea semestru, prin aglutinări de locuințe care fac trecerea către locuirea colectivă, ce aduce cu sine o întreagă problematică specifică.

Existența unui loc real care naște obiectul de arhitectură constituie, probabil, principala noutate a anului doi. Prin urmare, un interes special va fi acordat dezvoltării și deprinderii unei metodologii speciale pentru decriptarea și înțelegerea, cu ajutorul unui set de diverse tipuri de criterii obiective dar și personale, a unui sit. Observația nemijlocită, la fața locului, rămâne invariabil sursa tuturor concluziilor și baza oricarei propuneri arhitecturale.

Studiul precedentelor profesionale notabile reprezintă urmatorul pas firesc în dezvoltarea oricarui proiect. Prin activitatea de atelier, fie în formă organizată - prelegeri de atelier - , fie prin sugestii discrete, vom încuraja racordul la spiritul locului, înțelegerea și recuperarea tradițiilor valoroase, dezvoltarea apetitului pentru descoperirea și aprecierea arhitecturii de calitate, devenită cât mai curând posibil preocupare individuală perpetuă.

Metodologia echipei de atelier urmărește, încă din stadiile incipiente ale dezvoltării proiectului, identificarea eventualelor resurse de coerență și expresie, adeseori neconștientizate chiar de către autor. Dezvoltarea acestui potențial se va face ulterior prin iterații și decantări succesive, având ca deziderat găsirea unei voci proprii prin apelul - în cazurile fericite - la o arhitectură sensibilă și personală, ca o extensie firească a locului.